

או"ח סימן שלד סעיף יב
עיין לעיל דף קטו. עין משפטאות ב

ein meshpeth ha-gezah.

דף קטז.

אין משפט א. או"ח סימן שלד סעיף ב'

כ. כג. הגליונות **ה** שלמעלה ולמטה ושבין פרשה ובין דף לדף
ושבתחילת הספר ובטופו אין מצילין אותן מפני הדלקה.

אין משפט ג.ה. או"ח סימן שלד סעיף כא

כא. כד. המומרים לע"ז והאפקורוסים שאדוקים בע"ז שכתחוו ספרי
הקדש **ו** אין מצילין אותן מן הדלקה ואפילו בחול שורפים אותן
עם האזכורות **שהבן**.

ה. הינו שנחתקו הגליונות מן הספר, או נמחק הספר ונשאר גליון.

ו גליונות שמחתכים מספרים חדשים בעת ההדפסה אין צורך דלא ב"ז מתנה
עליהם, אבל בשל יישנים צרייכים גניזה, ועיין בכח"ח אותן צ"ה.

ל. אפילו כתבו אותן אשורת ולשון הקודש, רש"י שבת קט"ז ע"א, ב"ג.

ז. **ו** ומכאן יש להזהיר על אותן טבעות של זהב וכסף שיש עליהם שם בן ד' אותיות
שطبעו אותן המינים לשם ע"ז שאסורין לתולין על ס"ת ולא להחזיקם ברשותו אלא יתיכם
מיד, ב"ח, וט"ז ס"ק ט"ז.

הנקרים שכותבים בלשונם כתבי הקודש שלנו יש לגונזם, כה"ח אותן צ"ט.

יוז"ד סימן רפא סעיף א'

- א. א. ס"ת שכתו אפיקורוס **ח** ישרף ט, כתבו עכו"ם יגנץ . נמצא ביד אפיקורוס ואין ידוע מי כתבו יש מי שמכ Shir, ויליאם יגנץ. וחיבור הצבור לקנותו **כ** מהגוי בצד די דמי, או במעט יותר ולגנוו אותו כדי שלא יזללו בו.
ואם רצה להעלות בדמיו הרבה יותר מניחין אותו בידו.
- ב. הוחזק שהעכו"ם בזווער ספרי תורה מישראל, תולמים שאותם ספרים שיש להם של ישראל הם וקורין בהם.

יוז"ד סימן קנו סעיף ג'

- ג. ה. מי שנתחייב מיתה, מותר לו לברוח לבית עכו"ם **ט** ולהציל עצמו שם.

ח. מימרא דרב נחמן בגיטין מה ע"ב, ופי' רשי' שם מין היינו אדווק באיללים כגן כומר שודאי לשם ע"ז כתבו.
ובשולchan גבוהות אות ב' כתוב דלאו דוקא אדווק בע"ז אלא כל שיש לו אחת מהמידות הרעות שכתבם הרמב"ם בפ"ג מהלכות תשובה הלכה ז'ח' במיניהם ואפיקורוסים ג'כ ישרף. קול יעקב אותן א'.

ט. בא"ח בס"י ל"ט סעיף ד' כתוב השוו"ע דיל"א שיגנץ, ועיין בcpf החיים שם אותן כ"ד.
נמצא ביד האפיקורוס ולא ידוע מי כתבו יגנץ. קול יעקב אותן ז'.
אם בשעת כתיבה לא היה רק נחשד שהוא מין, אין לשורפו אלא טעון גניזה. קול יעקב אותן ג'.

ס"ת שכתו אחד מן הקראים אף שהרמב"ם מונה אותם בכלל המינים אף"ה לא ישרף, דלא נקראים מינים לענין זה,ומי שעורף אותו עובר משום "לא תעשות כן" אלא טעון גניזה. קול יעקב אותן ד'.

ספרות תפילה שמדפסים העכו"ם אסור להתפלל בהם ויש צדדים להתר ויש להחמיר. שם אותן ה'.

ו. ואפי' כתבו למוכר לישראל. ש"ך ס"ק ג'.
ט. ואין לומר לגוי שיתן לו אותו פחות מדמיו, שהוששין שמא יתרגז ויישליך אותו למקום האבוד. ט"ז ס"ק ב', וש"ך ס"ק ה' מב"י.
ובמקום שטעון שריפה א"צ ליקח ממנו. ועיין בcpf החיים בא"ח סי' ט"ל סעיף קטן כ"ה.
ל. והיום בזה"ז שאין הגוים בקיון בכתיבה שלנו חזקתן שהם גנובים בידים וקוראין בהם. קול יעקב אותן י"ג.
מ. ולפי הי"א בס"י קנו"ה סעיף ג' שאסורין באשירה אף' בעליון סתום, משום לא ידבק בידך וכן ה' שיש לאסור גם כאן. ט"ז ס"ק י"א.

הגה: ויהי א דבשעת גורה אסור לעשות כן.

דף קטז:

או"ח סימן שלד סעיף טו טז

עין משפט ב.

טו. יז. מצילים תיק ס"ת עם הספר, ותיק התפילין עם התפילין עצם שיש בתוכן מועות^ט, וה"ה לשאר כתבי הקודש.

טו. יח. אם הניח התפילין^ט בתוך ארנק מלא כסף, יכול להצילו מפני הדליקה או מפני הגנבים והגוזלים למקומות שיכולים להצליל התפילין, ויהי א דוקא בהניח התפילין שם מע"ש^ע ולא בהניחם ביום שבת עצמו.

או"ח סימן שלד סעיף ז' ייח

עין משפט ג.

ז. יט. יש מתירין^ט להציל קערה מלאה כסף ע"י ככר או תינוק מן הדליקה או מן הגנבים, ודוקא לרה"י אבל לא לחצר שאינה מעורבת.

ז. כ. מצילין ספרים אפיי לחצר שאינה מעורבת ולמבוים שלא נשתתפו בו בלבד שיותה בו ג' מחיצות ולהי.

ז. כא. בשם גאון כתבו דמותר לומר לא"י להצליל ספרים מן הדליקה אפיי דרך ר"ה^צ.

ג. אפיי לחצר שאינה מעורבת כמו"ש בסעיף י"ז.

ט. ה"ה מזוודה או ספר, ח"א כלל מה-ה'.

ע. הט"ז בס"ק י"ג והמ"א בס"ק כי כתבו דעתן חולק זה וכ"ע אסור לשים תפילין בשבת ליד המועות בשעת הדליקה.

ט. וכותב הב"ח דהמיkil יש לו על מי לסמן, אך יש חולקים שלא התירו ככר ותינוק אלא לטלטל מות בלבך.

צ. נא"ז דאמירה לעכו"ם שבוט מותרת מפני בזין כתבי הקודש, ב"י. ובכה"ח אותן צ"ד הביא שיש מתירין לקנות כתבי הקודש מיד עכו"ם בשבת ע"י עכו"ם אחר, אם יש חשש בזין הכתבים.